

Remodelació del camp de futbol municipal amb gespa artificial

El Ple, en sessió del 21 de maig de 2007, va aprovar definitivament els expedients de **contribucions especials** per les obres Pavimentació del camí Vell i accessos a Alpicat, Millora de la urbanització Buenos Aires i Pavimentació i millora de les instal·lacions de l'àmbit Pla de la Cerdera.

Atesa la necessitat de formalitzar obres de manteniment i ampliació del camí de Torrefarrera i de Torresseny, el Ple, en sessió del 21 de maig de 2007, va aprovar uns expedients de **cessió de terrenys** per a l'ampliació de camins municipals i va agrair la disposició dels titulars afectats.

El 16 d'abril, el Ple va aprovar la rectificació de **l'inventari general de la corporació** verificat en data 31 de desembre de 2006.

En la sessió del 16 d'abril de 2007 el Ple va acordar una **cessió** de fins a 625 m² al camí dels Rovinals al Consell Comarcal del Segrià per fer l'equipament necessari que afavoreixi la recollida selectiva i valorització i/o recuperació dels residus municipals.

L'Ajuntament ha demanat una **subvenció** per a projectes destinats a la contractació de treballadors desocupats per a la realització d'obres i serveis d'interès general i social.

El Ple del 16 d'abril de 2007 aprovà una operació de crèdit per import de 600.000 euros per a la **remodelació del camp de futbol municipal amb gespa artificial** i va aprovar la convocatòria del concurs per a l'obra esmentada, que ja està adjudicada.

Amb l'ampliació de la plantilla i els horaris de servei dels professionals de la salut del Consultori Mèdic d'Alpicat, s'ha hagut de traslladar l'oficina d'atenció al ciutadà dels **serveis socials d'atenció primària**.

Ara, l'assistent social atén visites a l'oficina del primer pis del Casal (carrer dels Farraginals, 1). Podeu concertar visita trucant al telèfon 973 736 104.

El Ple, en sessió del 27 de juny de 2007, va aprovar la modificació de l'aprovació inicial del **Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alpicat (POUM)**, concretament el text Normes bàsiques i ordenances municipals, versió 6.0, amb la documentació gràfica corresponent, com a modificació de l'aprovació inicial feta pel Ple de 22 de juny de 2006. El Ple acordà sotmetre el POUM a un nou període d'exposició pública per un termini de 45 dies, per tal de garantir una millor participació ciutadana.

Cent anys d'un canal (I)

El propassat 20 d'abril la Comunitat de Regants del Canal d'Aragó i Catalunya d'Alpicat va commemorar el centenari de la construcció del canal. L'acte, que comptà amb la presència del president del canal, José Luis Pérez, va consistir bàsicament en la col·locació d'una placa commemorativa, la imposició dels escuts del sindicat als darrers presidents, seglers i secretari, uns parlaments i una breu ressenya històrica que és la que, adaptada, oferim, a continuació, als lectors.

La història del canal d'Aragó i Catalunya es remunta a més de 200 anys enrere. Fou el poble de Tamarit de Llitera qui, al 1782, demanà al Consell de Castella un permís per a la construcció d'un canal de reg força ambiciós. El permís atorgat retallava considerablement el projecte proposat que, finalment, no tirà endavant, però tampoc quedà en l'oblit. Unes dècades després, en 1834, la reina Maria Cristina concedí l'explotació del canal a una empresa privada, cosa que provocà un llarg conflicte que s'allargà tot el segle XIX donat que les concessions caducaven i es renovaven sense que l'obra s'iniciés.

Però a final del segle XIX, la figura cabdal de Joaquín Costa, en una Espanya sumida en una profunda crisi, encapçalava el moviment regeneracionista. Amb els seus articles i els seus llibres aconseguí conscienciar tota una classe política i, fins i tot, els propietaris, de la importància de l'aigua com a eina per a millorar la producció agrícola i que era l'Estat qui s'havia de fer càrrec de les obres (un fet que avui en dia gairebé ens sorprèn). Seues són aquestes paraules referint-se a aquesta necessitat: "no es agua para apagar la sed de las ciudades..., es agua para matar el hambre".

A principi de 1896 es va produir una manifestació a Almacelles per demanar pa i treball i, a partir d'aquí, es van convocar reunions a Tamarit, Lleida i Binèfar que cada cop tenien més ressò i més seguidors. És, a conseqüència d'aquesta darrera reunió, que l'Ajuntament de Binèfar va remetre una carta a l'Ajuntament d'Alpicat demanant que designés un representant per anar a Madrid a reclamar la construcció del canal:

"Habiendo acordado el 9 del actual que cada pueblo de la zona regable nombre una persona que forme parte de la comisión que ha de marchar a Madrid...acompañados de los señores obispos de Lérida, Huesca y Barbastro para conseguir que el estado continúe las obras de Canal de Aragón y Cataluña y que la comisión forme la junta de defensa para llevar adelante cuantos trabajos hayan de practicarse hasta conseguir el ideal que se persigue, ruego que en la mayor brevedad posible se sirva enviarme el nombramiento legal de la persona designada... para comunicarle el día que haya de ir a la corte 13 de agosto de 1896".

No sabem qui va ser el comissionat d'Alpicat, però sí que la delegació hi va arribar el dia 18 d'agost i fou rebuda a l'estació de tren pel mateix Joaquín Costa. Les gestions d'aquesta comissió van aconseguir que al setembre s'aprovés el projecte de Llei pel qual l'Estat es feia càrrec (per primer cop) de les obres del canal.

El 1903 ja hi havia 20 quilòmetres construïts; en 1905, 70 i l'any 1910 ja s'havien completat els 124 quilòmetres del canal principal, amb un pressupost de gairebé 32 milions de pessetes. El 2 de març de 1906, el rei Alfons XIII va inaugurar oficialment el canal al Sifón de Sosa, va visitar Montsó, Sant Esteve de Llitera i Binèfar, i tenia previst aturar-se a Almacelles tot i que un brot de verola ho va desaconsellar i el tren va continuar fins a Raimat per hostatjar-se al castell. Aleshores, Raimat estava despoblat, però el rei va tenir una calorosa rebuda ja que molta gent d'Alpicat s'hi va desplaçar per rebre'l.

La construcció del canal s'havia fet amb una certa improvisació, sense un projecte inicial complet. Es va constatar ben aviat que l'aigua de l'Éssera era insuficient, tot depenia del seu

cabal. La primera mesura que es va prendre fou la construcció del pantà de Barasona, projectat en 1916, però que no es va acabar de construir fins l'any 1932. La contínua expansió agrària, sobretot a partir dels anys seixanta, el feia insuficient i es projectaren nous pantans. L'any 1970 entrà en servei en canal d'enllaç que unia la presa de Santa Anna al canal principal, quedant així, de moment, garantida l'aigua.

El sindicat de regs

Paral·lelament a la història del canal hi ha la del sindicat de regs de la comunitat 124 i 125. Els propietaris d'Alpicat, com hem vist, també s'havien mobilitzat per reclamar l'aigua i ja el 1904 es creà una junta local del canal per fer el seguiment de la seua construcció. L'1 de maig de 1910 es van concedir les obres de la segla d'Alpicat, que havia de conduir aigua fins al nostre poble, i l'Ajuntament es va fer càrrec de l'adquisició dels terrenys.

El moment desitjat ja s'atansava i per poder gestionar aquest bé els propietaris s'havien d'organitzar en un sindicat de regs. El 9 de març de 1911 es van reunir els afectats a l'Ajuntament per redactar el que es pot considerar l'acta fundacional d'aquest sindicat:

Acuerdo de los regantes...

“Reunidos en la casa Consistorial de este pueblo de Villanueva de Alpicat los propietarios comprendidos en la zona regable... de la acequia del canal de Aragón y Cataluña y con el fin de realizar las obras hasta su terminación

Joaquín Costa

para el riego de las tierras de la que se compone, acuerdan nombrar una junta para que se encargue de todos los trabajos que en la misma se han de realizar, siendo designados <los señores> José Escuer Oriol, Ramon Ibars Cases y Juan Farreres Morell; obligándose los abajo firmantes a hacer entrega de las cantidades que se tengan que satisfacer para dichos trabajos..., quedando facultada <la junta> para realizarlas hasta su completa terminación en la forma que crean más conveniente en beneficio de los propietarios regantes de la misma, y que al ser formada por la junta el reparto de gastos del coste de las obras de dicha torna, quedan obligados los firmantes en ser satisfechos cuando por la junta sean reclamados, y que la dicha Junta se obliga a dar cuenta de la inversión de las cantidades que por tal concepto se le entregan haciéndose asimismo responsables de la malversación de fondos si a caso los hubiera.

Villanueva de Alpicat a 9 de Marzo de 1911”

El 28 d'agost d'aquell mateix any es va constituir de forma oficial el sindicat de regs. La primera Junta fou presidida per Salvador Ortiz Cervera; el vicepresident, Agustín Serés Ibars; el secretari, Juan Farreres; el tresorer, Antonio Roger, i els vocals, José Escuer, Antonio Ibars i Ramon Escuer. La comunitat agafava l'aigua d'un ramal del canal principal, anomenat Segla d'Alpicat. Aquell any 1911 es podien regar 280 hectàrees, fa 50 anys ja eren 1.051 i avui s'arriba aproximadament a les 1.300 hectàrees. Inicialment es va projectar la construcció de les preses 10-0, 11-4, 12-3 i 13-3 amb una longitud de 9.500 metres i una dotació mitjana d'aigua de 0,33 litres per segon i hectàrea.

Però realment fou amb l'arribada de l'aigua a Alpicat quan començà la titànica tasca dels nostres padrins de conduir-la a cada racó del terme. L'Estat havia construït la segla principal i els propietaris s'havien d'encarregar de la construcció de les segles secundàries, les preses, els estelladors, els desguassos, etc. Tot, a pic i pala. I en les seues finques, les explanacions, els bancals, els braçals i les espones necessàries. Una feina molt dura que implicava un gran sacrifici.

Fabià Corretgé Blasi

Cens i identificació dels animals...

Cens i identificació dels animals de companyia

És obligatori, segons l'article 11 del Capítol III sobre les obligacions de les persones responsables, de l'Ordenança municipal de la tinença i la conducció de gossos a la via pública de l'Ajuntament d'Alpicat, registrar les mascotes en el Registre censal municipal d'animals de companyia. D'aquesta manera es poden evitar robatoris i dificulta els abandonaments irresponsables.

Ordenança municipal de la tinença i la conducció de gossos a la via pública Obligacions de censar i procediment

Els propietaris o posseïdors de gossos resten obligats a registrar-los en el Registre censal de gossos de l'Ajuntament dins el termini màxim de tres mesos comptats des de la data de naixement o d'adquisició de l'animal.

Per poder-los donar d'alta en el Registre censal municipal, els animals hauran de:

1. Estar identificats individualment. Com a procediment d'identificació per a gossos s'acceptaran els següents:

-Tatuatge a la pell per un sistema que garanteixi el seu caràcter indeleble.

-Identificació electrònica mitjançant la implantació d'un microxip homologat a la banda esquerra del coll.

-Altres sistemes que puguin ser establerts per disposició legal.

2. Disposar del carnet sanitari (de salut) on consti la ressenya completa de l'animal, les actuacions sanitàries que s'han dut a terme i la zona d'implantació del microxip.

3. Resta prohibida la titularitat de gossos declarats per llei potencialment perillosos a menors sense l'autorització dels pares o tutors. Per tant, els titulars d'aquests gossos hauran de ser majors d'edat.

-Els gossos pigalls, també hauran d'ésser censats i, per circular, aniran proveïts de cadena (o l'arnés adient per realitzar la seva tasca) i collar amb la xapa de control sanitari.

Identificació censal i comunicació de canvis

En el moment de la inscripció al Registre censal es lliurarà al seu titular la identificació censal municipal mitjançant un carnet. En aquest document hi constarà el nom de l'animal, les dades del posseïdor i el número de microxip o tatuatge.

Els fets següents hauran d'ésser comunicats al Registre censal municipal de gossos, en un

termini no superior a vuit dies des de la seva producció, mitjançant el document d'incidències:

- La transferència de propietat o possessió de l'animal.

- El canvi de domicili del titular o del gos.

- La mort o la desaparició del gos.

En tots els casos és preceptiu adjuntar amb la comunicació la documentació del gos i qualsevol altra documentació complementària que se solliciti.

L'Ordenança estableix també les multes que hauran de pagar les persones que la incompleixin.

INFORMACIÓ

La Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Alpicat fa una crida a la responsabilitat dels/de les propietaris/àries de mascotes perquè les identifiquin a través de la implantació d'un microxip o tatuatge, tasca indolora que realitza un veterinari, i els censin en el Registre censal municipal.

-El microxip porta un número personal irrepètible que relaciona les dades de l'animal amb les del seu propietari.

-El Registre censal municipal, l'AIAC a Catalunya, el REIAC a Espanya, Europetnet a Europa, són, per aquest ordre, els registres oficials que ajuden a la recerca d'animals abandonats o perduts.

-Si alguna persona es troba un animal perdut l'ha de portar al centre veterinari més proper i, si porta el xip, aviat podrà tornar a casa.

-Els amos dels gossos han de fer el possible per evitar que molestin al veïnat i els han de portar lligats per passejar-los pel carrer.

-Els animals que passegen deslligats poden ser perillosos i la responsabilitat recau sobre el propietari.

Registre censal municipal

Lloc: Ajuntament d'Alpicat

Adreça: Carrer de Lleida, 42

Horari: de 9.30 h a 14 h

Telèfon: 973 736 006

**Regidoria de Medi Ambient
Ajuntament d'Alpicat**

Un solidari Alpicat per Alpicat Solidari

No és un embarbussament, sinó el que moltes persones i entitats del nostre poble han estat per a l'ONG *Alpocat Solidari*.

Des de l'espai que ens ofereix *El Nou Pinetell, Alpocat Solidari*, per les seves aportacions personals, econòmiques i de materials, vol agrair la col·laboració de:

- **El CEIP Doctor Serés.**
- La **Llar d'Infants l'Estel.**
- **Oldimarc**, que gestiona el **menjador escolar.**
- **El CEIP Riu Segre de Lleida.**
- Els voluntaris d'**El Llibre Gegant.**
- **Totes les persones** que s'han interessat per la nostra ONG.

Hem estat presents a **Ecojardí** i al **Senglar Rock**. En aquest darrer esdeveniments *Alpocat Solidari* va oferir a les persones que visitaven el nostre espai peces de fruita que molt solidàriament van proporcionar la **Cooperativa Sant Bartomeu**, la **SAT Frutalpi** i la **SAT El Panal**, als qui també agraiem la seva aportació.

Alpocat Solidari continua el seu treball...

L'**escola** de la població gambiana de **Baja Kunda** està pràcticament acabada. Ara cal dotar-la tant com es pugui amb el material adient perquè doni resposta a les necessitats dels nens i de les nenes d'aquella zona.

S'han iniciat les obres de l'**hospital**, que podrà oferir atenció bàsica als habitants de **Baja Kunda** i rodalies. El premi Natura, tot i aportar un percentatge econòmic important, no és suficient per a cobrir les despeses de la seva

construcció i continuem cercant aportacions solidàries.

Alpocat Solidari ja forma part de la **Coordinadora d'ONG** de les terres de Lleida i manté contactes amb diferents entitats que tenen com a base l'esforç en la cooperació i el treball solidari.

Hem creat un **bloc** al qual podeu accedir per a cercar la informació que us interessi, per aportar les vostres opinions o per a fer suggeriments que rebrem amb molt d'interès.

L'adreça és:

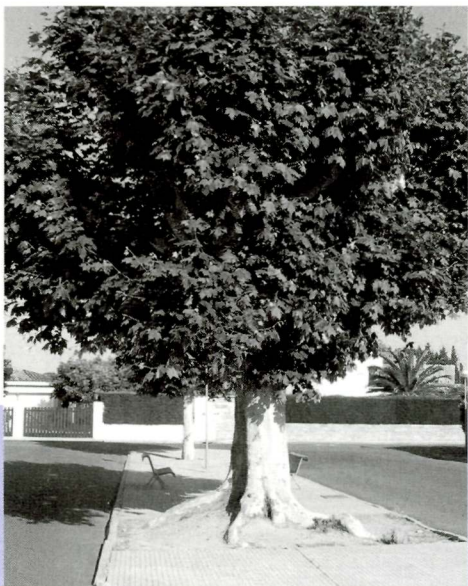
<http://alpicatsolidari.blogspot.com/>

Aprofitem per a recordar-vos que continuem necessitant de tots vosaltres i que, si encara no ho sou, us en podeu fer **socis**.

Moltes gràcies, Alpocat, pel vostre tarannà solidari.

Alpocat Solidari

Sabeu on és?

Us proposem que descobriu on és aquest racó del nostre poble.

Sabeu on és?

La foto del número anterior correspon a la casa de ca l'Agustí, al carrer Major núm. 32.